

Gumhap

1785761

44 D

fl. 2,50

extra

VERKLARINGEN
IN DE

210.94/3.

januari 1985

6de jaargang

EXTRA UITGAVE

Fl. 2,50

KOPIJ EN KORRESPONDENTIE:
postbus 57 AardenburgGRAMSCHAAP verschijnt on-
regelmatig maar minstens
vier keer per jaar.Met ingang van nr. 45
kosten losse nummers:
fl. 4,50

Abonnementen:

4 nummers = fl. 16,-.

6 nummers = fl. 24,-.

overmaken op postgiro

3902844, SvM. Asd.

onder vermelding:

'Abn. Grs. m.i.v. nr...'

De laatste tijd is er in België een reeks aanslagen gepleegd waarvoor de verantwoordelijkheid werd opgeëist door de CCC (de Cellules Communistes Combattantes). De aanslagen waren min of meer succesvol, dwz er werd schade aangericht aan bij de oorlogsindustrie betrokken organisaties, er vielen geen onschuldige slachtoffers, er vonden geen arrestaties plaats en er ontstond publiciteit over de betrokken bedrijven en hun rol in de oorlogsindustrie. De aanslagen hadden ook andere gevolgen: de Belgische staatsveiligheidsdiensten gebruikten de aanslagen als ekkuus voor een reeks invallen, aanhoudingen en huiszoekingen bij linkse activisten (ook al hadden die duidelijk niets met de CCC te maken).

Terwijl de rechtse media de CCC verketterden als 'terroristen', begonnen linkse publicaties in België (gevolgd door verschillende Nederlandse bladen en tijdschriften) de CCC er van te beschuldigen een 'provokatief karakter' te hebben, opgezet te zijn door de staatsdiensten, of zelfs een rechtse groepering te zijn die pogde links in een kwaad daglicht te stellen.

Op zich is het niet uitgesloten dat de CCC geïnfiltrerd is door autoriteiten of door rechtse elementen. Hetzelfde

geldt voor haast iedere illegale beweging en het is op zich juist om met die mogelijkheid rekening te houden en hem te vermelden. Opvallend in de linkse publicaties over de CCC is echter dat ieder bewijsmateriaal voor de geuite beschuldigingen ontbreekt. Een blad als Solidair (orgaan van de PVDA van België, de voortzetting van de maoïstiese AMADA-groepen) meldt op 10 oktober 1984 wel op de voorpagina met grote letters: 'AANSLAGEN ZIJN PROVOKATIES', maar in het blad zelf vinden we slechts een stukje van de redactie waarin geen enkel concreet bewijs, zelfs geen concrete aanwijzing voor het 'rechtse karakter' van de CCC-aanslagen gegeven wordt. Noch Solidair, noch andere (linkse) bladen nemen de moeite de door de CCC gepleegde aanslagen te analyseren, of de door de CCC uitgegeven verklaringen af te drukken en van commentaar te voorzien. Zoals gezegd: iedere illegale beweging loopt het risico geïnfiltrerd te worden of anderszins gebruikt te worden door rechts. Door het illegale karakter van een beweging als de CCC blijft de beschikbare informatie beperkt: de verklaringen van de autoriteiten zijn per definitie onbetrouwbaar, de bommenleggers zelf worden nu eenmaal niet geïnterviewd op de tv of in de media en wat er overblijft is dus in de eerste plaats de actie zelf (de gekozen doelen, de uitvoering, de gevolgen) en in de tweede plaats de door de aktievoerders gepubliceerde verklaringen. Dat zijn, bij gebrek aan andere informatie de enige maatstaven voor een beoordeling van de akties.

Het gaat niet aan om (voorbijgaand aan juist deze informatie) akties als provokatief te bestempelen alleen omdat de staatsdiensten de akties gebruiken als aanleiding voor razzia's. Natuurlijk is het onaangenaam uit je bed gelicht te worden omdat jou onbekende aktievoerders een bom hebben geplaatst: de schuld daarvan bij die aktievoerders te leggen getuigt echter wel van erg weinig inzicht in de maatschappelijke verhoudingen. Iedere (illegale) linkse aktie kan (en zal) immers door de staat aangegrepen worden om links aan

te vallen en te vervolgen. Als je zelf met een (illegale) aktie bezig bent is het zeker noodzakelijk rekening te houden met de mogelijkheid van infiltratie en provokatie, maar zolang de CCC jou niet benadert om mee te doen aan hun akties, is het weinig relevant om die beweging te beoordelen op andere criteria dan de uitvoering en de motivatie voor hun akties. Wie alles wat door de staat aangegrepen wordt om haar repressie te rechtvaardigen zonder verder bewijs als provokatie afschildert verlamt niet alleen zichzelf maar de hele linkse beweging. De angst voor de reaktie die je daden kunnen oproepen wordt al snel tot een ekskuus om niets meer te ondernemen en leidt ten slotte slechts tot volledige konformatie aan het parlementaire systeem. De akties van de CCC geven tot op heden geen aanleiding die beweging te wantrouwen: de doelen zijn logies gekozen, de aanslagen met zorgvuldigheid uitgevoerd, de door de CCC gepubliceerde verklaringen zijn duidelijk.

Ook al is men het niet eens met de gekozen vorm (bomaanslagen) of de motivatie (een soort marxisme-leninisme), ook al ervaart men de gevolgen van de akties (verhoogde staatsrepressie) als negatief: dat mag voor revolutionairen nooit voldoende reden zijn om akties als provokatief of kontra-revolutionair te bestempelen zolang ieder bewijs daarvoor ontbreekt.

De verklaringen van de CCC zijn, voor zover ons bekend, in Nederland niet gepubliceerd. Opdat iedereen zelf een oordeel kan vormen drukken wij ze hier af. De vertaling uit het frans is door de CCC verstrekt.

COMMUNIQUE VAN DE AANSLAG OP LITTON BUSINESS DOOR DE CCC (STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN).

Vandaag, 2 oktober 1984, hebben we een bomaanslag gepleegd op de kantoren en werkplaatsen van de vennootschap LITTON BUSINESS BELGIUM N.V., gelegen in de Goede Herderstraat 59 in Evere. Deze vennootschap verkoopt op de Belgische markt gefinancierde produkten (magneetbanden voor computers, SWEDA-elektronische cassetten enz.) van de Amerikaanse elektronika-multinational : LITTON INDUSTRIAL.

LITTON INDUSTRIAL, de 18de elektronika-multinational (in 1982 en op wereldvlak) is één van de belangrijkste wapenleveranciers van de NAVO; Alleen al in juni van dit jaar bijvoorbeeld ging LITTON aan de haal met twee contracten van de Amerikaanse marine : onderdelen voor een elektronische stoorinrichting voor jachtvliegtuigen (14.3 miljoen US dollars) en mikinrichtingen voor de F-18 jagers (97.6 miljoen US dollars).

Maar LITTON INDUSTRIAL, en dan vooral de Canadese verkoopketen ervan, is allereerst de ontwerper, de fabrikant en de producent van de geleidingssystemen van de Cruise-raketten, waarvan de installatievoorbereiding op de militaire basis van Florennes goed opschiet.

Met onze aanslag hebben wij de belangen van die trust rechtstreeks willen schaden door zijn activiteiten in ons land - hopelijk voor lange tijd - lam te leggen. Maar de keus en de draagwijdte van onze actie moet ruimer worden gezien dan deze éne slag die werd toegebracht aan een bande kapitalisten wier "handeltje in de dood" hen in het eerste kwartaal van dit jaar een winst van 76.5 miljoen US dollars opleverde. Derhalve zullen wij de globale politieke context, die ons tot het plegen van deze aanslag heeft gedreven, beknopt uiteenzetten.

De opstelling van de Cruise- en Pershingraketten in Europa, het afbreken van de Oost-West-onderhandelingen, het groeiend aantal militaire conflicten tijdens de voorbije jaren en de steeds nauwer wordende (politieke, geografische en economische) banden ervan met het imperialistisch Europa, de bewapeningswedloop en de chauvinistisch ideologische kruistochten ... allemaal factoren, concrete getuigenissen van een zich doorzettende tendens die hier en nu door hoe langer, hoe meer mensen wordt begrepen : de rechtstreekse, aangroeiende en overduidelijke tendens naar een imperialistische oorlog. Deze trend is hoe langer, hoe vaker aan de orde, zowel door zijn aard, zijn evolutie en zijn ontwikkeling als door de reacties die hij oproept, massademonstraties die al jaren de Europese hoofdsteden tot bewustwording aanzetten en verantwoordelijk zijn voor het opduiken van revolutionaire acties zoals onze aanslag op LITTON.

Revolutionair omdat onze actie wil aantonen dat de imperialistische oorlog volstrekt onafscheidelijk verbonden is met het kapitalistisch produktiesysteem, in feite is hij er het produkt van als een onafwendbare fase, als een verlengstuk van de economische crisis, als de enige oplossing voor het kapitaal om zijn produktiebasis om te gooien. Wij zullen proberen dit uit te leggen.

De imperialistische oorlog (die, vergeten wij zulks niet, onafgebroken tegen alle volkeren van de wereld wordt gevoerd) is op wereldvlak de enige oplossing voor de zich in volle crisis bevindende kapitalistische machten omdat de oorlog het aller-eerst mogelijk maakt hun produktiebasissen te verruimen (in het imperialistisch bestel waar er sinds lang geen sectoren meer zijn die nog economisch kunnen worden uitgebuit), hetzij ten koste van de tegenstander, hetzij door

2

een herverdeling van de invloedssferen; in de tweede plaats maakt de oorlogstrend en de oorlog zelf het mogelijk in de oorlogsproduktie en -economie kapitalen, werknemers en produktiestructuren (fabrieken enz.) te mobiliseren die, een uiting van de overproduktiecrisis zoals we die vandaag de dag beleven, in massa op de markt worden samengehoopt, uitgesloten van en overbodig voor het kapitalistisch produktieproces, ongeschikt voor de herwaardering van het kapitaal.

De lugubere voorbeelden van die "stuwkracht" zijn legio; het flagrantste voorbeeld ervan is het ongebreideld militarisme van het nazi-imperialisme dat, van 1933 tot 1939, de Duitse economie nieuw leven inblies ... en de werkloosheid deed verdwijnen ! Meer algemeen heeft de oorlog altijd gefungeerd als een springplank voor het kapitalisme want via vernielingen en verwarring stelde hij het in staat de overprodukties weg te werken waaruit het kapitalisme geen voordeel kan halen en de talrijke omstandigheden waarin de werknemers worden uitgebuit drastisch te wijzigen in een nieuw tijdperk van kapitalistische expansie ... tot bij de volgende crisis en de volgende oorlog.

Wij bevestigen dus, en daarbij zuigen wij niets uit onze duim want het is het ABC van de marxistische economie, dat de economische crisis die de hele wereld teistert niet zomaar een "banaal ongevalletje van de markteconomie" is of de balans van vermeende weldaden van de jaren zestig waarvan de werknemers volgens de onuitstaanbare De Clercq misbruik zouden hebben gemaakt - en waaruit we weg zouden raken door opofferingen zoals alle bourgeois-economisten beweren - maar wel degelijk het produkt van de aard zelf van dit systeem van uitbuiting dat enkel tot oorlog kan leiden.

3

De vervolmaking van de produktiemiddelen, inzonderheid gedurende de jongste decennia, de vooruitgang op het gebied van de elektronika, de robotika, de informatika enz. ... zouden een overvloedige rijkdom en een gestadige verruiming van de vrije tijd in de hand moeten werken, wat makkelijk te begrijpen valt aangezien de toepassing van die technieken op de produktie het mogelijk maakt meer, sneller en met minder arbeidskrachten de levensnoodzakelijke produkten, goederen en structuren voort te brengen. En nochtans maken we net het tegenovergestelde mee ! In zijn unieke speurtocht naar winst brengt het kapitalisme ons in die situatie waarin, zoals Engels schreef, men "eensdeels, de vervolmaking van het machinale (...)" aantreft, "die neerkomt op een steeds grotere eliminatie van arbeiders (...) en anderdeels de onbepaalde uitbreiding van de produktie (...). Aan weerszijden, ongehoorde ontwikkeling van de produktiekrachten, een aanbod dat de vraag overtreft, overproduktie (...), enerzijds een teveel aan produktiecapaciteit en produkten - anderzijds een teveel aan werkloze arbeiders zonder middelen van bestaan (...)".

De massa werkloze werknemers met nog net voldoende middelen om te overleven (dank zij de andere werknemers opgelegde belastingen en bijdragen) zijn, bij gebrek aan middelen, uitgesloten van de goederen die worden voortgebracht door de machines door wie ze werden vervangen, goederen die dus, net als die werknemers, uit kapitalistisch oogpunt te "veel" zijn op de markt.

In het kapitalistisch systeem wordt de wetenschappelijke vooruitgang en de toepassingen ervan op de produktie van algemeen levensnoodzakelijke goederen, de machine (of de robot, of de computer ...) synoniem met ellende in plaats van concreet overvloed en betere levensomstandigheden te betekenen : "De bourgeoisie maakt zich schuldig aan de onbekwaamheid zijn eigen sociale produktiekrachten beter te leiden" (Engels).

4

In het kapitalistisch systeem is de economische crisis geen onderproduktie-crisis maar een crisis van overproduktie van goederen. En dat maken we momenteel als volgt mee :

- overproduktie van produktiemiddelen (uit kapitalistisch oogpunt zijn er té veel fabrieken, mijnen, staalbedrijven ..., niet omdat de staal- of steenkoolproduktie overbodig, achterhaald of overtollig is geworden in verhouding tot de werkelijke behoeften van de bevolkingen, maar omdat er een overbodige, overtollige produktie is in verhouding tot de markt).

- overproduktie van goederen (de inkringing van de markt, het gebrek aan solvente binnen- en buitenlandse klanten ... wat de bourgeois-economisten die bijvoorbeeld in de Gemeenschappen zetelen, ertoe brengt ons uit te leggen dat de E.E.G. over melkoverschotten beschikt ... terwijl twee miljard mensen, van de vier miljard die onze planeet telt, aan ondervoeding lijden).

- overproduktie van kapitalen (aangezien de afzetmarkten voor de industriële activiteit afnemen, keren de investeringen de produktie de rug toe en richten zij zich naar speculatieve en onproduktieve activiteiten : banken, kredieten ... een heleslogica waarvan men gauw het einde ziet, bevoorbeeld het Amerikaans financierings- en bank-systeem dat ten gevolge van het leen- en speculatiebeleid, inzonderheid in de derde wereld, aan de rand van de afgrond staat).

- overproduktie van werknemers (die in het raam van het kapitalistisch winstbejag werkloos werden of gewoonweg werden uitgesloten van het productieproces door de technologische ontwikkelingen. Zijn absurditeit breed uitsmerend, komt de bourgeoisie er zodoende toe de vooruitgang van de mensheid en de vooruitgang van het leven diametraal tegenover elkaar te plaatsen...).

5

Dat was al zogeweest bij het opkomen van de kapitalistische samenleving toen de bourgeoisie hele bevolkingen in de ellende dompelde (onder meer in Engeland) door het invoeren van de weefgetouwen wat een fantastische produktiviteitsstijging mogelijk maakte!

De huidige economische crisis is niet de eerste waarvoor de werknemers opdraaien. Een dergelijke crisis ging aan de tweede wereldoorlog vooraf en daarvoor waren er nog anderen ... maar elke keer zijn de crisissen dieper, ernstiger, meer verspreid aangezien zij het gevolg zijn van de tegenstrijdige uitbreiding van het kapitalisme. De omvang en de ernst van de crisis in de kapitalistische economie, het achterhaald en zieltogend imperialisme voert vandaag de dag de hele mensheid tot voor een beslissende drempel, want het is in de komende jaren, die zullen worden gekenmerkt door wanordelijkheden, oorlogen en opstanden, dat de toekomst voor lange tijd zal worden vastgelegd.

Maar afgezien van die zekerheid moet, om er een geschikt strijdplan uit af te leiden, worden beklemtoond hoe de bourgeoisie telkens erin slaagde zijn tegenstrijdigheden te overwinnen en moet het belang worden onderstreept dat de oorlogstrend in de loop der jaren heeft verworven.

Het imperialistisch systeem heeft niets meer te bieden, tenzij de ellende.

Als toekomstperspectief heeft het nog enkel de oorlog.

Het is niets anders meer dan vernieling.

6

En uit dit somber toekomstbeeld proberen sommigen, zoals LITTON bijvoorbeeld, nog voordeel te halen. Want het gaat niet op de oorlogstrend te beschouwen als een of ander automatisme waaraan regeringen en legerleidingen zich werktuigelijk zouden onderwerpen; het betreft een algemene tendens van het systeem die door iedereen wordt waargenomen en waartegenover iedereen stelling kiest volgens zijn eigen belangen. En zo duiken uit de rangen van de imperialistische bourgeoisie dan oorlogszuchtige wapenfabrikanten, politici en ideologen op, diplomaten en militairen, een heuse belangengroep die over de grenzen heen een echte oorlogspartij vormt. Het is die partij die voor de revolutionairen en werknemers van alle landen de hoofdvijand is.

Tegen die weerzinwekkende "oorlogspartij" hebben wij, communisten, maar één verweermiddel, de Sociale Revolutie, want zoals Engels terecht opmerkte: "De expansiekracht van de produktiemiddelen doet de ketens springen waarmee het kapitalistisch produktiesysteem ze aan banden had gelegd. Haar bevrijding is de enige voorwaarde die moet vervuld om te komen tot een onafgebroken ontwikkeling van de produktiekrachten die steeds sneller toeneemt, en, achteraf, tot een schier onbepaalde aangroei van de produktiviteit zelf (...). De mogelijkheid om door middel van de maatschappelijke produktiviteit alle leden van de samenleving een bestaan te verzekeren dat niet enkel algehele voldoening schenkt op materialistisch vlak waarbij ze van dag tot dag rijker worden, maar hen bovendien de ontplooiing en de vrije en totale benutting van hun lichamelijke en verstandelijke talenten garandeert, die mogelijkheid bestaat vandaag voor het eerst, maar ZIJ BESTAAT ...

7

En om het met de bewoordingen van het Manifest van de Communistische Partij te zeggen : "De Communisten weigeren hun denkbeelden en bedoelingen te verbergen. Zij verkondigen openlijk dat hun doelstellingen enkel kunnen worden verwezenlijkt door het gewelddadig omvergooien van de bestaande maatschappelijke orde. Laat de heersende klassen maar beven bij het vooruitzicht van een communistische revolutie ! De proletariërs hebben niets te verliezen dan hun ketens. Maar ze kunnen een wereld winnen".

Wij, Communisten, weten dat er maar vrede zal heersen wanneer het tot oorlog aanhittend kapitalisme zal zijn verdwenen, het gaat er dus niet om de oorlog te voorkomen maar de sociale revolutie te voeren door strikter dan ooit tevoren het parool van Lenin te volgen :

TEGEN DE IMPERIALISTISCH OORLOG, DE BURGEROORLOG !

Laten wij ons organiseren en onverpoosd toeslaan !

OP WEG NAAR DE OPRICHTING VAN DE STRIJDENDE ORGANISATIE VAN PROLETARIËRS !

OP WEG NAAR DE COMMUNISTISCHE REVOLUTIE !

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS !

Strijdende Communistische Cellen
voor de oprichting van de Strijdende
Organisatie van Proletariërs

WAARSCHUWING

Met onze actie tegen de multinational LITTON zijn de Strijdende Communistische Cellen vandaag begonnen met het voeren van een politiek-militaire gewapende strijd in dit land, dat tot dusver al té weinig werd getroffen door de gewapende strijd voor het communisme. Vanaf deze eerste actie willen wij een aspect van de gewapende strijd, zijn praktische gevolgen op het ogenblik van de acties en ons politiek standpunt dienaangaande duidelijk aflijnen. Wij willen dat die standpunten zo ruim mogelijk worden verspreid aangezien zij onafscheidelijk zijn van onze globale politieke standpunten.

Wij weten dat de elementaire politionele methode van de bourgeoisie (vanaf het politiecommissariaat tot op regeeringsniveau) er altijd al in heeft bestaan de revolutionaire bewegingen te belasteren. Heel wat mensen weten nu uit ervaring hoe in de ten dienste van het heersend gezag staande media wordt bericht over sociale manifestaties, fabrieksbezettingen, de wetmatige eisen van de arbeiders en natuurlijk het imperialistisch beleid van uitbuiting op wereldschaal ... Wij weten ook welke schandalige geruchten over ons zullen worden rondgestrooid door de bezoldigde lakeien en andere "objectieve" ratten, zodat wij ons genoodzaakt zien één van de grondbeginselen van het communisme te beklemtonen : DE REVOLUTIONAIRE GUERILLA-ACTIES ZIJN NOOIT GERICHT TEGEN HET VOLK, MAAR ALTIJD TEGEN DE VIJANDEN VAN HET VOLK, de uitbuiters uit de bourgeoisie en hun bondgenoten.

Dat is het beleid van de communisten, onze identiteit, en daarvan kunnen we niet afwijken zonder onze historische nagedachtenis en onze historische doelstellingen te verraden ! Wie vecht er opdat de imperialistische oorlog niet langer honderden miljoenen arbeiders in de wereld in rouw dompelt ? Wie vecht er voor een echte vrede, gegrondvest op de verdwijning van de vijanden van het volk ? De Communisten ! Wie bereidt er steeds grotere slachtingen voor ? De imperialistische bourgeoisie !

Wie durft ons als terroristen behandelen ? De bourgeoisie die het in dit land voor het zeggen heeft, lakeien van het Amerikaanse imperialisme en huurlingen van de Generale Maatschappij, die honderdduizenden arbeiders tot de werkloosheid veroorzaakt, met nog enkel het bestaansminimum of zelfs helemaal niets, wachtend tot gas en elektriciteit worden afgesneden, tot de algehele ellende omdat de ondervoeding/uitroeiing van de halve wereldbevolking haar zelfs niet meer voldeed.

Met onze gewapende strijd vallen wij die imperialistische bourgeoisie aan die ons onderdrukt met haar huurlingen, flikken, rijkswachters en soldaten, en wij willen de doelwitten van onze acties beperken tot die vijanden van het volk - zonder hun hierboven genoemde werkgever te vergeten ... - LAAT HET DAN OOK DUIDELIJK ZIJN : bij het uitvoeren van hun aanvallen op de instellingen van de bourgeoisie nemen en zullen onze strijders alle maatregelen treffen, zelfs die welke de risico's van de operatie verhogen (door de goede uitvoering ervan of de veiligheid van de cel op het spel te zetten) om te voorkomen dat de omwonenden worden geschaad of voorbijgangers gewond raken...

In het belang van iedereen EN OMDAT ZULKS ONZE POLITIEKE WIL IS is het derhalve nodig de belangen van de bevolkingen te verdedigen in de klassenoorlog, te midden van de militaire praktijk ervan. Dat betekent dat we bepaalde veiligheidsmaatregelen moeten aanleren om ongevallen te voorkomen en VOORAL DE POLITIE DE MOGELIJKHEID TE ONTNEMEN BEWUST EEN SLACHTING AAN TE RICHTEN die zij dan achteraf zouden voorstellen als het gevolg van ons "dolle terrorisme", terwijl het veeleer de politie is die fungeert als de gewapende pijlers van een maatschappelijke orde waarvan het terrorisme doorheen de geschiedenis niet meer hoeft te worden bewezen.

Wij menen dat wij in het raam van dit communiqué al enkele aanwijzingen, enkele nauwkeurige richtlijnen moeten geven opdat onze acties voortaan enkel de vijanden van de arbeiders schaden en nooit de bevolkingen die wij oproepen tot de internationalistische sociale revolutie :

ALS U EEN OF ANDERE DAG BETROKKEN RAAKT BIJ EEN ACTIE VAN DE STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN, VOLG DAN DE RICHTLIJNEN VAN DE REVOLUTIONAIEREN WAARMEE ZIJ ENKEL UW WELZIJN OP HET OOG HEBBEN ! Als u in één van de structuren van de overheersende kaste werkt en er een aanslag wordt aangekondigd, verlaat dan onmiddellijk de vertrekken, zelfs tegen het advies van uw chefs of de flikken in, weiger uw medewerking te verlenen aan het politieonderzoek ... en later zullen wij het hebben over de sabotage van en het deserteren uit de instellingen die ons uitbuiten !

Wij leggen er nogmaals de nadruk op dat, wanneer de Strijdende Communistische Cellen een bomaanslag plegen zoals die van vandaag op LITTON, wij alle denkbare voorzorgen nemen opdat zulks zo nauwkeurig mogelijk gebeurt. Wanneer u daarvan bij u thuis getuige bent, verwijder u dan van de ramen. De ladingen die door onze strijders worden aangebracht, zijn berekend om de belendende gebouwen niet te treffen en het enige gevaar schuilt in de uitwerking van de luchtverplaatsing en de bij de explosie weggeslingerde bomfragmenten.

Wij verontschuldigen ons oprecht - en wij laten de schijnheiligheid voor de verkozenen die morgen zullen komen grienen - voor het door sommige van onze acties veroorzaakte brutaal ontwaken. Maar wij menen dat een dergelijk ontwaken minder dramatisch is dan dit hetwelk ons wacht in geval van oorlog, hetzij onder bommengeknal, hetzij om naar het slachthuis te worden gevoerd. En wanneer geen van beide voorbeelden ons aanspreekt, moeten wij ons organiseren om onze uitbuiters metterdaad op de knieën te krijgen !

Wij menen vooral dat het tijd is om te ontwaken, om te vechten want het is vandaag dat de geschiedenis van morgen wordt gebouwd !

VOOR HET COMMUNISME

DE STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN

12

COMMUNIQUE VAN DE AANSLAG OP M.A.N. DOOR DE CCC (STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN).

Vandaag, 3 oktober 1984, hebben wij met brandbommen en 150 liter stookolie een aanslag gepleegd op de trekkers voor opleggers die geparkeerd stonden op één van de parkeerterreinen van de Westduitse vennootschap M.A.N. Truck & Bus, welke geassocieerd is met de Belgische vennootschap HOCHE die voor haar als importeur optreedt en waarmee zij de installaties deelt van het industriepark aan de Gossetlaan 13 A in Dilbeek.

De keus van dit doelwit valt makkelijk te verklaren wanneer men weet dat M.A.N., zevende militaire constructeur in de B.R.D., de constructeur is van de opleggers (van het P1-A-AL-type) die de Amerikaanse Pershing II-raketten vervoeren en afschieten, welke onlangs door de N.A.V.O. in de B.R.D. werden gefinstalleerd.

Wanneer M.A.N. voor het Belgisch leger militaire vrachtwagens bouwt (een contract dat van 1974 tot 1981 liep, een periode waarin M.A.N. voor 3,736 miljard BF viertonnars leverde), wanneer M.A.N. voor de Pershing II-raketten 465 voertuigen bouwt, wanneer M.A.N. gepantserde motoren bouwt (onder meer de dieselmotor die door Brugese-Nivelles in Manage op het SIBMAS-pantservoertuig wordt gemonteerd) of oorlogsbodems enz., dan hebben de revolutionairen de plicht aan die activiteiten een einde te maken. Het is in die optiek dat het militair aspect van ons optreden moet worden begrepen.

13

Ter gelegenheid van onze aanslag op LITTON hebben wij beknopt uiteengezet waarom de oorlog die vandaag de dag dit werelddeel bedreigt, niet zomaar het gevolg is van één of andere ontaarding van de leiders in het Witte Huis of het Kremlin, maar dat hij het logisch gevolg is, een tendens die inherent is aan het kapitalisme in volle crisis. De oorlog, en de voorbereiding ervan, zijn de wegen aarop het imperialistisch systeem voortschrijdt want het zijn voor dat systeem de enige wegen waarop zijn profijt-logica kan voortbestaan. De superwinsten van de oorlogs-industriën zijn een volmaakte illusie van die tendens en maken die bedrijven tot objectieve oorlogaanhiters.

In een dergelijke situatie : "Is de echte bewaker van een democratische vrede niet degene die, in algemene bewoordingen, vrome vredeswensen herhaalt die niets te betekenen hebben en tot niets verplichten, maar degene die de imperialistische aard van de huidige oorlog en van de door die oorlog voorbereide imperialistische vrede aan de kaak stelt en die de volkeren oproept tot de revolutie tegen de misdadige regeringen". Lenin.

Wij zullen proberen de voor de hand liggende punten van overeenstemming tussen onze actie tegen LITTON en die tegen M.A.N. nader te verklaren. Die overeenstemming bestaat in hoofdzaak in de activiteit en de medewerking van beide vennootschappen aan het installatieprogramma van de nieuwe Amerikaanse Cruise- en Pershingraketten.

Zoals de massademonstraties van de jongste jaren genoegzaam hebben aangetoond, geeft iedereen er zich momenteel rekenschap van dat de plaatsing van die nieuwe raketten een nieuw gegeven betekent waardoor de situatie in Europa totaal wordt gewijzigd. Door hun "eigenschappen" vormen de Cruise- en Pershingraketten geen tegenaanvals- of afschrikingswapen zoals door sommige lakeien van de N.A.V.O. wordt beweerd, maar wel degelijk een zwaard om de eerste kernstoot toe te brengen. 14

Wanneer men weet dat de Pershing II zijn doelwit op sovjetrussisch grondgebied raakt minder dan vijf minuten na de lancering en dat hij feitelijk maar kan worden opgespoord nadat hij is ingeslagen en ontploft, wanneer men weet dat de kruisraketten onder de radardekking van de oostbloklanden door vliegen, wanneer men de verbazingwekkende nauwkeurigheid van die raketten kent met een vergissingsmarge van een paar meter, wanneer men denkt aan de overigens beperkte kernlading van die raketten waardoor ze bestemd zijn voor een tactisch gebruik tegen de militaire installaties en strijdkrachten, en wanneer men tot slot de huidige capaciteit van de NAVO ziet om Oost-Europa te bedelven onder haar raketten die vanaf vliegtuigen, schepen of duikboten kunnen worden afgeschoten en die, zoals Reagan zelf verklaarde, "met duizenden" zullen worden vervaardigd, dan wijzen al die gegevens samen er duidelijk op dat de NATO met de opstelling van de Pershing- en Cruiseraketten een fundamenteel wapen opbouwt voor haar oorlogszuchtig en agressief beleid.

Dit oorlogszuchtig beleid is een realiteit, een afgelijnd en gepland project dat van dag tot dag vastere vorm aanneemt door toedoen van de opeenvolgende NAVO-programma's, zoals dat van de Amerikaanse euroraketten (waarvan de propaganda- en manipulatiendiensten proberen ons te doen geloven dat ze een "antwoord" zijn op de opstelling van de sovjetrussische SS20-raketten in 1977, terwijl al in 1972 met het Pershing II-programma een aanvang werd gemaakt !) die werden opgesteld door generaal Haig (op wie de Rote Armee Fraktion op 25 juni 1979 een aanslag pleegde toen hij zich naar de SHAPE nabij Bergen begaf), of zoals dat vastgelegd in de plannen van generaal Rogers die vóór 1990 de grootschalige zowel kwantitatieve als kwalitatieve uitbreiding van de conventionele NATO-bewapening (d.w.z. niet-kernbewapening) programmeren. 15

We willen er hier de nadruk op leggen dat wanneer we het hebben over een kernoorlog, waarin het Amerikaanse imperialisme zijn Europese bondgenoten en vazallen zou meeslepen, wij niet vervallen in de klassieke clichés van de kernapocalyps, van de algehele vernietiging van onze planeet enz. ... Die duivelse - vrij simplistische - visioenen hebben geen andere functie dan sommigen de kans te geven sussend te verklaren : "dat is onmogelijk", "een dergelijke oorlog zullen ze niet durven ontketenen ... zo gek zijn ze nu toch ook niet" en vooral te komen aandraven met : "die nieuwe wapens zijn maar opgesteld om af te schrikken, om het evenwicht te handhaven dat de oorlog moet voorkomen".

Die smekende verklaringen die door bepaalde wanhopigen tot vervelens toe worden herhaald, passen uitstekend in het kraam van de bourgeoisie-propaganda om de militaire en terroristische waanzin van de staten te rechtvaardigen : "alle wapens, alle wederzijdse gijzelingen van gehele bevolkingen door in alle eer en in naam van het "machtsevenwicht" opgestelde kernkoppen, dragen die niet bij tot de vrede ? Is er nu oorlog ? Neen, goed, laat ons dan zo doorgaan !".

Dit hele zootje van absurditeiten nam heel wat plaats in beslag maar wij moeten ook nog enorme leugens aan de kaak stellen ! De oorlog heeft nooit opgehouden, er verstreek geen enkel jaar sinds de laatste wereldslachting zonder dat het imperialisme, rechtstreeks of via lakeien of marionetten, in de vier uithoeken van de wereld een oorlog ontketende : Panama, Cuba, de Dominicaanse Republiek, Algerije, Chili, Angola, Palestina, Kongo, Korea, Shaba, Vietnam, El Salvador, Grenada, Ierland, Maleisië enz. ... De oorlog is voor het imperialisme een dagelijks verschijnsel en hoewel de afgelegenheid van de conflictgebieden sommigen in staat stelde de oorlog al te gauw te vergeten, heeft de terugkeer van de oorlogsdreiging in de wereldsteden de bevolking van dit werelddeel zijn herinnering gedeeltelijk teruggeschonken. 16

Voor het imperialisme is de oorlog enkel een kwestie van belangen. En in de oorlog die wordt voorbereid, heeft de leider van het westers imperialisme : de VSA, maar al te veel belangen. De beperking van de kernontploffingen tot Centraal-Europa (dus de vrijwaring van het Noordamerikaanse heiligdom), de uitbreiding van de totaaloorlog in Europa, het Middellandse-Zeegebied, het Midden-Oosten en de Caraïben, dat zijn de misdadige projecten van het Pentagon. En degene die wil geloven dat het Amerikaanse imperialisme ook maar één ogenblik zal aarzelen om, in het kader van de moderne oorlog, geheel Europa te verwoesten bij een door de VSA georganiseerd conflict met de U.S.S.R. en de strijdende volkeren van de Derde Wereld, degene die in die aarzeling wil geloven en daarop vertrouwt, dat is een ontoerekeningsvatbare idioot ! Een idioot of een oplichter is ook degene die durft beweren dat de Europese imperialistische bourgeoisie, multinationals en regeringen zich daartegen zullen verzetten : ook zij maken zich klaar om de taart te verdelen op de rug van de volkeren. Dat lijdt geen twijfel meer, welke politieke ideologie ze ook aankleven, alle Europese regeringen zijn verknocht aan de NAVO wat genoegzaam wordt bewezen door het geringe belang dat werd gehecht aan de overduidelijke weigering van de bevolkingen in verband met de opstelling van raketten op de Europese scène.

Als wij in deze tendens naar oorlog het Amerikaanse imperialisme als de stuwende en agressieve kracht beschouwen, dan volstaat zulks niet om de U.S.S.R. met een "mooie rol" te bedenken. Want wanneer we menen dat de U.S.S.R. momenteel geen beleid ontwikkelt dat tot een algehele wereldoorlog moet voeren, dan neemt zulks niet weg dat de Sovjet-Unie door zijn kapitalistische instelling al geruime tijd uit de rangen van de communistische wereldrevolutie werd gebannen. En door de westerse wereldsteden te gijzelen onder het vuur van haar raketten heeft de U.S.S.R. zichzelf uitgeroepen tot een bijkomende, objectieve vijand van het westerse proletariaat. 17

Dat niemand nu nog langer een struisvogelpolitiek voert door de bourgeoisregering het recht toe te kennen alleen te beslissen over de "gebeurlijke" opstelling van de kruisraketten in België. In november 1983 (net zoals in december 1979 met 130 stemmen tegen 48 !) hebben de kamerleden zich ondubbelzinning achter de NAVO geschaard. Het is dus ten koste van miljoenen potentiële doden - het resultaat van een sovjetrussische tegenaanval - dat de ministers, parlementsleden en andere bourgeoisverantwoordelijken in de gunst van oom Sam blijven staan : zij zijn - en die varkens zijn er zelfs trots op - "de goede leerlingen van de NAVO" die sinds jaren van dit land een zekere en trouwe basis voor het agressieve beleid van de VSA hebben gemaakt.

Maar hier mag er geen plaats zijn voor een catastrofe-trend, noch voor berusting. Ofschoon de voorspelbare nederlaag van het beleid van de vredesbeweging die, in weerwil van haar aspiraties, de opstelling van de raketten niet kon beletten, flagrante vormen aannam dan is zulks geenszins te wijten aan een gebrek aan inzet bij de bevolkingen aangezien de betogingen in de herfst van '79, '81 en '83 daarentegen ruimschoots hebben aangetoond dat er massaal NEEN werd gezegd tegen de opstelling van Amerikaanse raketten in Europa en in België NEEN aan de imperialistische oorlog ! Door hun houding tonen parlement en regering duidelijk, met misprijzen en cynisme voor die heel uitgesproken volkstegenkanting, hun jammerlijke slaafsheid ten opzichte van de belangen van het wereldimperialisme. In weerwil van hun palavers en toespraken bereiden ook zij de oorlog voor !

In het licht van die toestand is het voor ons tijd concreet te bewijzen dat wij niet willen weten van die raketten, die oorlogsplannen, die herstructureringen van de kapitalistische economie en de daaruit voortvloeiende ellende. En wij hoeven zulks niet te bewijzen aan de bourgeoisie die ons standpunt maar al te

18

goed kent en er maling aan heeft net zoals zij altijd afstand heeft genomen van de belangen van de arbeiders. Het is tijd dat wij onszelf, mannen en vrouwen, arbeiders al over de wereld, concreet bewijzen dat het saboteren en blokkeren van de oorlogsprojecten van de imperialistische bourgeoisie mogelijk en noodzakelijk is, zowel om in Europa een kernconflict te voorkomen als om het kapitalisme weg te vegen en een nieuwe samenleving op te bouwen waarin de uitbuiting van de mens door de mens zal worden afgeschaft, een klassenloze maatschappij, zonder staat noch oorlog : de communistische maatschappij.

Wij geven er ons maar al te goed rekenschap van dat, gelet op de omvang van de taak die de revolutionaire wereldbeweging macht, onze bijdrage uiterst gering is. Maar daarom is het volstrekt noodzakelijk met inzet van al onze krachten, wars van enig voorbehoud, te ijveren voor de eerste historische stap in de geschiedenis van de revolutionaire arbeidersorganisatie : de Strijdende Communistische Partij van de Arbeidersklasse. In dit land beginnen met een radicale, concrete, georganiseerde strijd die strikt vasthoudt aan de beginselen van het marxisme-leninisme is evenzeer een - zij het kleine - stap, die moest worden gezet en die nu overal moet worden ontwikkeld, versterkt en vermenigvuldigd.

19

TEGEN DE IMPERIALISTISCHE OORLOG, DE BURGEROORLOG !

LATEN WIJ ONS ORGANISEREN EN ONVERPOOSD TOESLAAN !

OP WEG NAAR DE OPRICHTING VAN DE STRIJDENDE ORGANISATIE VAN PROLETARIERS !

OP WEG NAAR DE COMMUNISTISCHE REVOLUTIE !

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS !

STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN
Voor de oprichting van de Strijdende
Organisatie van Proletariers.

20

COMMUNIQUE VAN DE AANSLAG OP HONEYWELL DOOR DE CCC (STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN)

Na onze aanslagen op LITTON BUSINESS en M.A.N. hebben wij, de Strijdende Communistische Cellen, in de ochtend van 8 oktober 1984 een aanval uitgevoerd op het hoofdkwartier voor Europa van de Amerikaanse multinational HONEYWELL, gelegen aan de Henri Matisselaan 14 in Evere, op enkele honderden meter van de NAVO-zetel ... Wij naderen het hart van het beest dus in elk opzicht ! De aanslag op het hoofdkwartier van HONEYWELL EUROPE, gelegen naast het pand van de NV HONEYWELL die haar activiteiten tot België beperkt, werd gepleegd met een krachtige lading die door onze Cel werd geplaatst, in weervil van het politieapparaat en de door HONEYWELL getroffen veiligheidsmaatregelen (camera's, nachtwakers enz.).

Deze actie kadert nauwkeurig in de geest van de "antiimperialistische oktober-campagne" waarmee we op de 2de van deze maand van wal staken, want de HONEYWELL-trust, een slombekende elektronika- en informatikamultinational, werkt immers actief mee aan het programma voor de bouw van de kruisraketten door o.a. de elektronika voor de besturingsinrichting te leveren.

HONEYWELL is tevens de hoofdleverancier bij het vervaardigen van de intercontinentale raketten van het MX Peacekeeper-type, de fabrikant van de navigatiesystemen van de reuzenbommenwerper B-52 (thans uitgerust met de grond-lucht versie van de kruisraketten van het AGM86-type), en de producent van een wasier van bewapeningen gaande van torpedo's tot radars, van militaire computers tot splinterbommen ... waardoor HONEYWELL post vat bij de 20 belangrijkste militaire medewerkers van de VSA.

21

En als ons geheugen ons niet in de steek laat, was het HONEYWELL die de computer vervaardigde die de massale bombardementen van 1972 op Noord-Viëtnam coördineerde, en die door de ROTE ARMEE FRAKTION van de 15 juli werd vernield bij haar aanval op het hoofdkwartier van het Amerikaanse leger in Europa, Heidelberg.

De nieuwe slag die deze ochtend HONEYWELL werd toegebracht, maakt het thans mogelijk een standpunt toe te lichten dat we tot dusver nog niet hadden verkondigd, hoewel het van belang is. Enkele feiten op een rijtje :

- Op 14 oktober 1982 pleegde de revolutionaire groep "DIRECT ACTION" een bomaanslag (met een vrachtwagen waarin 200 kg explosieven verborgen zaten) op de nijverheids-onderneming LITTON SYSTEM CANADA LTD., op de plaats zelf waar de geleidingssystemen voor de kruisraketten worden vervaardigd, waarbij aanzienlijke schade werd aangericht.
- Op 23 juni 1983 werd in Dusseldorf een aanslag gepleegd op LITTON BUSINESS SYSTEM door revolutionairen die er een brandbom plaatsten.
- Op 19 september 1983 deden de CELLULES REVOLUTIONNAIRES het informatiekentrum exploderen van de M.A.N.-nederzetting in Mayence (BRD) waar de onderstellen worden vervaardigd van de voertuigen waarmee de Pershing-raketten worden vervoerd en afgevuurd.
- Op 20 november 1983 was het de beurt aan HONEYWELL BULL in Dusseldorf om te worden aangevallen door de CELLULES REVOLUTIONNAIRES.

22

- Op 14 december 1983 pleegde een eenheid van het UNITED FREEDOM FRONT een bomaanslag op de kantoren en installaties van HONEYWELL in New York.

Wij vermelden hier enkel de bekende acties die werden gevoerd tegen de drie bedrijven die wij op onze beurt hebben aangevallen. Maar hoewel doodgezwegen in de bourgeoisie-media is het dagelijkse kost dat revolutionaire militanten overal ter wereld de oorlogsproductie en -toebereidselen saboteren. De overeenstemming in de keus van de doelwitten door, in dit geval, Amerikaanse, Canadese, Westduitse en Belgische militanten is gewis geen toeval. De mondialisering van de uitbuiting in het imperialistisch systeem leidt rechtstreeks tot een groeiende homogenisering van de maatschappelijke antagonismen in het hart van de imperialistische centra : Noord-Amerika en West-Europa. Nu ze worden geconfronteerd met de oorlogsdreiging zeggen de Noord Amerikaanse en Westeuropese arbeiders met miljoenen NEEN tegen de militaire opties van "hun" regeringen.

Ofschoon, van de guerilla tegen het imperialistisch militarisme tot de massale oppositie, de enkele hiervoor aangehaalde voorbeelden aantonen dat door de gehele sector van het imperialisme een wind van revolutionaire verwachting - met hoogten en laagten - waait, betekent zulks geenszins dat er doorheen alle stromingen een objectieve politieke eenheid bestaat. Wij, revolutionaire communisten, zijn van oordeel dat de richtlijnen van Lenin in dat verband bijzonder pertinent zijn en we zullen ze dan ook toepassen :

"Zij (de communisten) moeten actief deelnemen aan elke beweging en aan elke manifestatie op dat gebied, maar zij mogen het volk niet om de tuin leiden door het te laten geloven dat het ook zonder een revolutionaire beweging mogelijk is te komen tot een vrede zonder annexaties, zonder verdrukking van de landen, zonder plunderingen, zonder dat de kiem van nieuwe oorlogen bij de huidige regeringen en de thans heersende klassen blijft bestaan. Het volk op die manier bedriegen zou maar koren zijn op de molen van de geheime diplomatie van de oorlogs-

23

zuchtige regeringen en hun contra-revolutionaire plannen. Al wie een stevige en democratische vrede wenst, moet deelnemen aan de burgeroorlog tegen de regeringen en de bourgeoisie".

En het is ook in die geest dat wij de standpunten van de Rode Brigades PCC bijtreden :

"De achtergrond waarmee het internationale proletariaat wordt geconfronteerd is heel nauwkeurig : het kapitalisme maakt zich klaar om het de hoogste prijs te doen betalen, die zijn maatschappelijk bestel verplicht is de uitgebuite en verdrukte massa van tijd tot tijd op te leggen : de oorlog.

Maar een parool verenigt alle uitgebuiten :

DE IMPERIALISTISCHE OORLOG OMVORMEN TOT EEN PROLETARISCHE REVOLUTIE TEN BATE VAN HET COMMUNISME !!!

Bij de versnelde gisting van de kapitaalcrisis tot een oorlog krijgt het internationale proletariaat een uitzonderlijke kans in de schoot geworpen : het krijgt de kans een enorme stap voorwaarts te doen in het globale proces van de proletarische wereldrevolutie door in één of meerdere kapitalistische landen de politieke macht te grijpen.

De mogelijkheid in de vooraanstaande kapitalistische landen de bourgeoisie te verslaan is momenteel helemaal niet denkbeeldig, waardoor aan het imperialisme een beslissende slag zou kunnen worden toegebracht. Maar om daartoe te komen, om niet te worden verrast door de opeenvolging van gebeurtenissen, moet de objectieve eenheid van het proletariaat over de gehele wereld worden ontwikkeld door een bewuste eensgezindheid van zijn communistische voorhoede. De communisten van alle landen moeten vastberaden samenwerken aan de uitbouw van een nieuwe COMMUNISTISCHE INTERNATIONALE STRIKT gegrondvest OP DE BEGINSELEN VAN HET MARXISME-LENINISME".

Onze gehechtheid aan de beginselen van het proletarisch internationalisme berust terzelfder tijd op de noodzaak voor het wereldproletariaat zich te verenigen om metterdaad het hoofd te kunnen bieden aan een van oudsher transnationaal georganiseerde imperialistische bourgeoisie, alsmede op de verplichting in het streven naar het communisme de gehele mensheid gelijktijdig vooruit te helpen : "Of er zal communisme zijn voor iedereen, of er zal voor niemand communisme zijn". Deze gehechtheid aan het proletarisch internationalisme is en zal altijd in ons beleid aanwezig zijn.

Een laatste punt dat we willen behandelen, betreft de keus van onze huidige gedragslijn : de politiek-militaire actie. De actievorm die de Strijdende Communistische Cellen in hoofdzaak beoefenen is de stadsguerilla, een strategische keus die wij de arbeiders- en antioorlogsbeweging in dit land voorstellen om eens en voor altijd de revolutionaire beweging uit haar patstelling te halen. Wij willen geenszins beweren dat de politiek-militaire acties alle andere strijdmiddelen uitsluit die het proletariaat sinds twee eeuwen heeft ontwikkeld, maar wij leggen er krachtig de nadruk op dat het thans een strategisch alternatief betreft dat noodzakelijk is voor onze overwinning op de plannen van de bourgeoisie, een overwinning die de arbeiders sinds het einde van de tweede wereldoorlog niet meer hebben gekend. Verscheidene decennia al hebben de sociale beweging en haar zogenaamde revolutionaire leiders alle mogelijkheden van de klassieke democratische strijdmiddelen uitgeput en voor wie niet blind is, wordt het nu duidelijk dat zij niet volstonden en vooral dat zij niet konden volstaan ! De - al dan niet gewelddadige - massabetogingen, de - al dan niet algemene - stakingen, de - offensieve of verraderlijke - vakbondswerking, de - op links of rechts - uitgebrachte stemmen hebben de antikapitalistische beweging en haar verlengstuk alleen maar dure en demoraliserende nederlagen opgeleverd.

Het openen van een politiek-militair front van antiimperialistische guerilla-activiteiten is weliswaar niet het wondermiddel dat jaren van vernedering, nederlagen en ontmoediging zal uitwissen, maar het kan en moet als grondslag en springplank dienen voor de heropflakking van het antikapitalistisch offensief in ons land.

Het is de vonk die ons moet bevrijden uit de kleverige valstrikken van het parlementarisme en het overleg. Met de uitbuiters van de mensheid wordt er niet gediscussieerd, men bevecht ze! De parlementaire achterlijkheid is des te ellendiger omdat in het tijdvak van het transnationaal imperialisme het parlement nog enkel een stofferig decorum is; de echte beslissingen in verband met onze toekomst - en niet de onbeduidende communautaire palavers - worden getroffen in de supranationale (en buitenparlementaire) organisaties van de gieren : de directieraden van de multinationals, het Internationaal Monetair Fonds, de E.E.G., de OESO, de NAVO, de Wereldbank enz. ...

Wij benadrukken ook dat het verkeerd en reformistisch zou zijn in onze gewapende strijd, en dan vooral in onze gewapende strijd als strategie, alleen maar een radicaal middel te zien om ons af te zetten tegen de kruis- en Pershingraketten, of de projecten van de Martens-Gol maffia te bevechten. De revolutionaire beweging heeft taken waarin de gewapende strijd een historische rol vertolkt : de sociale revolutie voor het communisme, de dictatuur van het proletariaat en de uitbouw van een socialisme dat ijvert voor de klassenloze en staatloze maatschappij.

26

Tot dat streven naar een nieuwe mensheid waar geen plaats meer zal zijn voor ellende en uitbuiting, obscurantisme en wanhoop, willen wij thans bijdragen onder meer door tegenover de bourgeoisie een gevechtsgroep te vormen want dit gevecht is voor elke oprechte revolutionair onvermijdelijk. Het recht ons eigen leven te leiden, de autonomie van de arbeidersklasse zal ons nooit zo maar in de schoot worden geworpen : wij zullen ze moeten ontrukken aan de klauwen van de bourgeoisie die een beroep zal doen op alle middelen van haar dictatuur : politie, rijkswacht, gevangenis, leger enz. ...

Daar tegenover moeten de arbeiders teruggrijpen naar de middelen van hun beleid.
EN DE GUERILLA IS EEN VAN DIE MIDDELEN.

Zoals Engels heeft beklemtoond : "De ontvoogding van het proletariaat komt ook tot uiting op militair gebied en het zal nieuwe strijdmiddelen weten te ontwikkelen die eigen zijn aan het proletariaat", of zoals Lenin zegde : "De crisis heeft aangetoond dat de bourgeoisie in alle landen de wettigheid schendt, zelfs in de meest vrije, en dat het onmogelijk is de massa naar de revolutie te voeren zonder een clandestiene organisatie op te richten om de middelen van de revolutionaire strijd aan te prijzen, te bespreken, te beoordelen en voor te bereiden".

TEGEN DE IMPERIALISTISCHE OORLOG, DE BURGEROORLOG !

Laten wij ons organiseren en onverpoosd toeslaan !

OP WEG NAAR DE OPRICHTING VAN DE STRIJDENDE ORGANISATIE VAN PROLETARIERS !
OP WEG NAAR DE COMMUNISTISCHE REVOLUTIE !

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS !

STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN

voor de oprichting van de Strijdende Organisatie van Proletariers.

27

Enkele noodzakelijke rechtzettingen. 4, 5 en 6 oktober 1984.

Gelet op de enorme weerklank die de acties van de Strijdende Communistische Cellen tegen LITTON BUSINESS en M.A.N. hebben gevonden, lijkt het ons van belang politiek te antwoorden op bepaalde vragen, bepaalde verkeerde interpretaties en ook al op de laster in verband met onze politiek-militaire strijd. Deze tekst is dus enigszins "onbewerkt" zonder daarom te vervallen in een sensatiegeile chronique scandaleuse ... Hij geeft uiting aan onze standpunten, onze reacties tegenover de beweging die we hebben ontketend.

Allereerst willen wij PRINCIPIEEL EN DEFINITIEF afrekenen met die mythe en de politieke voorstanders ervan als zouden de Strijdende Communistische Cellen politieke en organisatorische banden hebben met de Action Directe. Deze verduidelijking is des te noodzakelijker omdat die absurditeit als maar meer wordt verspreid in en door de media. Wij zullen verscheidene punten uiteenzetten die verduidelijken waarom de Strijdende Communistische Cellen objectief onafhankelijk zijn van de Action Directe, en waarom de bourgeoisie en de flikken proberen het tegenovergestelde te doen geloven.

Voor de communisten vormt het streven naar eenheid op ernstige politieke grondslagen, zonder compromis, een historische taak.

28

Dit betekent dat indien de globale politieke en organisatorische eenheid met de Action Directe mogelijk was, wij die onmiddellijk zouden bewerkstelligen om een heel stuk dichterbij ons gemeenschappelijk doel te komen. Maar dit lijkt ons momenteel niet haalbaar, zelfs wanneer we bedenken dat de jongste acties van de Action Directe en de drijfveer waarop ze stoelen een nieuw gegeven vormt in haar politieke strijd sinds 1979.

Maar wanneer wij, van bepaalde zijden, worden bekritiseerd ter wille van de Action Directe, dan worden wij beiden bekritiseerd en op dezelfde manier als wij eisen dat de Action Directe wordt bekritiseerd om wille van ons, om de gewapende strijd voor het communisme in de wereldsteden voort te helpen. Kritiek en solidariteit onder revolutionairen zijn concrete zaken, een deel van onze identiteit dat onbegrijpelijk is voor de bourgeoisie die enkel overheersing en concurrentie kent. Dit lijkt ook onbegrijpelijk voor heel wat journalisten ... of ministers die zich niet kunnen voorstellen dat politieke eenheid niet berust op het gebruik van springstoffen of andere militaire praktijken. In ditzelfde verband zou Gol er beter het zwijgen toe doen over onze "uitleg" die we geven aan de politieke werken van Karl Marx, want wij erkennen hem werkelijk niet als een ter zake bevoegd persoon maar veeleer als het bevoorrecht doelwit voor degenen die een juist inzicht hebben in het marxisme !

Wij herhalen het dus met klem omdat enkel de waarheid revolutionair is :
DE STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN EN DE ACTION DIRECTE ZIJN TOTAAL VERSCHILLENDE, ZOWEL OP HET GEBIED VAN DE POLITIEKE LEIDING ALS OP DAT VAN DE AUTONOMIE DER STRUCTUREN. Tot slot verwachten wij van de kameraden van de Action Directe dat zij zo gauw mogelijk een communiqué uitgeven waarin duidelijk wordt gesteld dat zij niets hebben uit te staan met de Strijdende Communistische Cellen en onze strijd.

29

Wanneer in bepaalde gevallen en bij duidelijk afgelijnde opdrachten strijders van diverse structuren schouder aan schouder vechten, zullen wij het belang van de bijzondere politieke eenheid voor elk geval afzonderlijk uiteenzetten. Want afgezien van deze heuse autonomie bestaat het streven naar een globale ontwikkeling van de communistische krachten in de hele wereld. "Tegenover de internationale organisatie van het kapitaal moet de internationale organisatie van de arbeiders staan".

Wij begrijpen het politieoptreden van deze week dat erin bestond ons aan de Action Directe te koppelen. Daarbij voelen wij ons ook gesterkt door het feit dat allerlei verkeerde informatie (zoals het in La Dernière Heure van vrijdag verschenen bericht dat onze communiqués waren gedrukt op papier dat gelijkenis vertoonde met dat gebruikt voor de opmaak van de vlugschriften van de Action Directe) wordt verspreid met het voor de hand liggend doel de waarheid te verbergen.

De eerste reden voor het huwelijk tussen de Strijdende Communistische Cellen en de Action Directe is een politionele : de politie heeft een spoor nodig en die binding vormt een uitstekend spoor dat men exploiteert, op gevaar af om het even wat te vertellen, zelfs wat door de politieverslagen wordt gelogenstraft... Het bestaan en de voor één keer niet ontbrekende middelen van die antiterroristische interpolitionele Groep moeten worden gerechtvaardigd en men wil hem een pluim op zijn hoed steken. Wij maken van de gelegenheid gebruik om degenen die ons verantwoordelijk stellen voor het bestaan van die groep eraan te herinneren dat hij - op openbaar niveau - al geruime tijd vóór ons bestond want het is niet voor niets dat de NATO haar keus op ons land liet vallen om er haar bolwerken op te richten.

30

De tweede reden, en meteen de belangrijkste om politiek te logenstraffen, is de inhoud van dat manoeuvre. De flikken willen immers doen geloven dat het ontstaan/de ontwikkeling van een revolutionaire guerillabeweging in België niet mogelijk is, dat zij moet verband houden met een buitenlands initiatief, een "importprodukt" : zij willen de antiimperialistische oppositie belachelijk maken en de communistische krachten in ons land infantiliseren. Dat is de echte reden voor die binding : doen geloven dat de revolutionaire strijd hier geen objectieve redenen van bestaan heeft, dat er geen concrete rechtvaardiging voor bestaat, dat wij daar allemaal niets mee te maken hebben. En toch geschiedt net het omgekeerde, de economische crisis treft de arbeiders en arbeidsters in ons land zoals maar in weinig andere landen het geval is, België is een draaischijf van het imperialisme en één van de belangrijkste NAVO-centra, tot slot leven wij in een land waar de arbeidersklasse al vaker heeft bewezen haar mannetje te kunnen staan... voor dat alles is er momenteel maar één concrete uitweg : een radicalisering van de revolutionaire strijd.

De derde reden die verband houdt met de belangstelling die de media de Strijdende Communistische Cellen betoont, beoogt ons het monopolie van de revolutionaire guerilla toe te kennen, zoals dat enkele jaren terug gebeurde met de Westduitse Rote Armee Fraktion, ten einde afbreuk te doen aan het globale karakter van de revolutionaire beweging. Dat monopolie willen wij dus niet ! Wij willen het niet vandaag, want wanneer wij onszelf als cellen bestempelen dan is dat omdat voor ons de gestructureerde, krachtige revolutionaire Organisatie, die concreet bij machte is de politieke gedragslijn en de proletarische strategie te verdedigen, die de weg uitstippelt die door de arbeidersklasse moet worden gevolgd om de politieke, economische en militaire macht te grijpen, niet bestaat en moet worden uitgebouwd.

31

Die Organisatie (zoals bijvoorbeeld de Rode Brigades PCC) zal de leiding van de revolutionaire beweging en de guerilla kunnen en moeten opheffen. Maar in ons land moet nog alles worden gedaan en we zullen nog heel wat ervaring op het gebied van de radicale antikapitalistische strijd moeten opdoen opdat uit de samensmelting van die ervaringen, hun bijdrage en hun tegenstrijdigheden de strijdende Organisatie van proletariërs ontspruit.

Wij schamen ons dus geenszins te erkennen dat we momenteel maar een heel, al te zwakke groep vormen waarvan de macht schuilt in het offensief alternatief waarmee we in dit land hebben uitgepakt als antwoord op de verwording van de antioorlogs-bewegingen en de arbeiders die worden misleid door hun revisionistische of bourgeois-directies en die niet verder zien dan hun regionalisme, door lafhartige vakbonden of door democratische pacifisten.

Dit alternatief van revolutionaire strijd waarmee de Strijdende Communistische Cellen de eer hebben in dit land als eersten uitpakken, moet thans worden gesteund door alle echte communisten die het verder moeten verspreiden en uitdiepen. Dit stadium van de uitbouw van de revolutionaire guerilla is het moeilijkste. Ulrike Meinhof heeft het benadrukt en Che ondervond het aan den lijve in Bolivia; maar wij vrezen dit stadium niet om de eenvoudige reden dat het onafwendbaar is en dat alle militanten en arbeiders van dit land zich moeten inzetten om de werkgeversprojecten, de politieke en militaire projecten van de imperialistische bourgeoisie in een historisch revolutionair perspectief metterdaad te kelderen.

Nog iets anders : wij hebben de gelegenheid gehad Gol toelichting te horen verstreken over de "bestrijding van het terrorisme" waarvan hij samen met zijn medeplichtige Nothomb werk wil maken. In dat verband verdienen verscheidene punten wat meer aandacht. Ten eerste probeert die betreurenswaardige komediant ons te doen geloven dat de enorme (altijd antiterroristische) repressiekrachten waarover 32

dere staat beschikt, een antwoord zijn op de aanslag die werd gepleegd op de synagoge in de Regentschapsstraat in Brussel of op onze acties (in de heel selectieve actie tegen de synagoge - er waren alleen flikken en zionistische veiligheidsagenten - zien wij een terecht antwoord van de Palestijnse weerstand op het zionistisch imperialisme). Maar wat zal hij ons nog willen doen geloven, nadat hij al dergelijke onzin heeft uitgekraamd ? De oprichting van speciale repressietroepen is de belangrijkste steunpilaar van de bourgeoisstaat, zijn laatste steunpunt. Had Gol met de uitlevering van de nabij Antwerpen aangehouden Baskische militanten enkel de veiligheid van de arbeiders in dit land op het oog ? Is het om dezelfde reden dat hij de bezieler is van de in mei 1984 binnen de Raad van Europa opgerichte anti-terroristische ministeriële groep - hoewel ons land, afgezien van enkele fascistische banden met bindingen met het leger, nooit met clandestine groeperingen werd geconfronteerd ? Wie richtte twee jaar terug die beruchte G.I.A. (Groupe Interforces Anti-terroriste) op waarvan de leiding op 17 september voor het eerst vergaderde (waarom ?) ? ... Of gebeurde dat uit vrees voor de uitbreiding en de radicalisering van de sociale conflicten, voor de antioorlogsbewegingen, voor een revolutionaire vonk in een ziektogende maatschappij.

Wie hoopt Gol een rad voor de ogen te draaien wanneer hij vertelt dat hij de revolutionaire beweging wil bestrijden met "naleving van de democratische vrijheden" ? Het is duidelijk dat die "naleving" gangbaar zal blijven zolang de bourgeoisie van dit land nog hoopt de guerilla op heel korte termijn militair te kunnen verslaan, getuige daarvan de omvang van de buitensporige politiemobilisatie als reactie op de, al bij al, vrij beperkte gevolgen van onze acties.

want tekens als een imperialistische... Europa of elders de druk van de revolutionairen voelt toenemen, laat hij zijn mooie woorden gauw varen om het land militair te verdelen en het als een invasieleger te bezetten zoals gebeurde in Baskenland of in Ierland, om er de pijnbank in te voeren waarop bijvoorbeeld in Italië onze kameraden van de Rode Brigades hebben geleden, om er de gevangenen af te slachten zoals dat gebeurde in de modelstaat, die de BRD toch is. En zowel hier als elders werden, worden en zullen speciale maatregelen worden getroffen in het raam van de contrarevolutie : er worden legeroefeningen gehouden met als doel en onderwerp "het handhaven van de orde in de provincie Luik tegenover splintergroepen en communisten" (legeroefening voor het 4de wielrijders in Elsenborn, tien jaar geleden), "Burlend hert, strijd tegen de invallers en de plaatselijke pacifisten" van oktober 1975. of nog duidelijker en nog dichter bij ons, de oefening waarbij het leger onder het bevel van de rijkswacht werd geplaatst om de stakingen en de demonstraties van arbeiders en werklozen in de klem te smoren (Turnhout, 21 juni 1981). De democraten van Amnesty International vermelden België bij de landen die - op een verdachte manier - hun troepen trainen in het afnemen van verhoren. De voorbeelden zijn echt legio wanneer het er om gaat te bewijzen hoe de bourgeoisie haar "democratische vrijheden" naleeft wanneer haar overheersing wordt bedreigd ... zoals in 1960 toen de straten door pantserwagens werden afgezet !

Een krant opperde ook de belachelijke hypothese volgens welke de Cel die de aanslag op LITTON BUSINESS pleegde, de bomlading zou hebben volgestopt met schroot of hagelkorrels ! Dat is afschuwelijke laster en bovendien een enorme domheid. Splinterbommen horen niet thuis in het arsenaal van de revolutie : evenmin als de wapens waarmee blinde slachtingen en vernielingen worden aangericht, gas, A-, H- of N-ommen, napalm enz. ... en die elk bourgeoisleger verplicht is te bezitten. Nooit zullen wij die tuigen gebruiken waardoor de Salvadoraanse, Vietnamese, Palestijnse, Namibische, Angolese en al te veel andere volkeren werden gewond of gedood om zich te hebben verzet tegen de beulen van de Apartheid, het Zionisme of het Pentagon. 34

De bourgeoisie tracht ons te vereenzelvigen met haar eigen methodes, ons te bevuilen met haar eigen modder. En het is ook in die zin dat het optreden moet worden geïnterpreteerd van de ontmijsningsdienst op het Ambiorixplantsoen waar wij de opeising van onze aanslag hadden verborgen. Waarom zouden revolutionairen een bomlading aanbrengen in een bushokje ? Met welk doel ? Wij staan niet in hetzelfde kamp als de zionisten die, in Libanon, de straten onveilig maakten met speelgoed waarin bommen verborgen zaten, of in dat van het Amerikaans imperialisme dat, in Vietnam, tonnen plasticke splinterbommen uitstortte opdat ze niet met röntgenstralen zouden kunnen worden opgespoord, bommen waarvan de belangrijkste uitwerking bestaat uit verminkingen en helse pijnen ! Dat soort bommen is trouwens opgenomen in de HONEYWELL-catalogi.

Er werd ook ruimschoots de nadruk op gelegd dat de bomlading die we bij LITTON BUSINESS plaatsten geen schoolvoorbeeld was en dat de vernietigende uitwerking ervan heel wat krachtiger had kunnen zijn. Dat is mogelijk, en als zulks waar is, betreuren we dat heel erg, maar we zijn geen huurlingen of explosiespecialisten en qua militaire techniek hebben we ontegenzeggelijk nog heel wat te leren. Wij zijn dan ook politieke militanten die onze politieke overtuiging in daden omzetten en ook dat is een manier om ervaring op te doen. Een aanslag plegen, is niet zó ingewikkeld en, zelfs met beperkte middelen, is het mogelijk de imperialistische bourgeoisie zware slagen toe te brengen. De communisten hebben de plicht zich nu te engageren in de politiek-militaire strijd, zelfs al zijn onze mogelijkheden nog beperkt.

De Cel die de aanslag op M.A.N. pleegde, deed zulks met het doel alle vrachtwagens die zich op het parkeerterrein bevonden, te vernielen. De pers vroeg zich af of die militaire mislukking niet met opzet gebeurde. Een dergelijke instelling begrijpen wij niet, wij zijn geen democraten en wij hebben niets te bepraten met onze vijanden, noch met hen te regelen ! De Cel die zijn actie niet tot een goed

einde kon brengen, heeft voor die mislukking aan zelfkritiek gedaan en heeft de oorzaken daarvoor op een rijtje gezet. Wij herhalen het nogmaals, wij zijn politieke militanten die onze ideeën in daden omzetten en praktische mislukkingen van die aard zullen zich ongetwijfeld nog voordoen. Maar met de actie tegen M.A.N. die een groot politiek succes is, kon worden aangetoond dat men met uiterst geringe middelen kan vechten. In dit verband raden wij niemand aan zich bij het vervaardigen van brandbommen te baseren op hetgeen de flikken van die tuigen hebben gezegd, dat is maar een samenraapsel van leugens !

Wij blijven niet stilstaan bij krantekoppen in de trant van "Wanneer de bom op het middaguur was ontploft, zouden er doden zijn gevallen ... " want "Indien de Heilige Geest over die verslaggever (?) zou neerdalen, dan zou hij ontdekken dat de bom om drie uur 's ochtends ontplofte en dat zulks geenszins het gevolg was van een eigenaardig toeval". Maar we weten toch dat het niet de laatste keer is en dat men, van bomalarmen in handelscentra (zoals dat van vrijdagavond in City 2) tot dergelijke krantekoppen, alles in het werk zal stellen om ons te beroven van de sympathie van de bevolking, om onze ideeën en onze politieke gedragslijn in een kwaad daglicht te stellen, om ons te belasteren.

Wij werden evenmin verrast door de kwade trouw en de enorme leugens van de heer Hugo Septembre, directeur van M.A.N. België, die voor de televisiecamera's hopeloos in zijn eigen leugens verstrikt raakte toe hij probeerde te vertellen dat zijn moedermaatschappij niet de opleggers bouwde voor de NAVO-raketten, die wij in de opeising van onze actie aan de kaak hadden gesteld. De leugens van die heer zijn al even schandelijk als zijn activiteiten, daarvan kan iedereen zich rekenschap geven als hij er het juninummer op naleest van het Navo-gericht vaktijdschrift "STRATEGIE ET DEFENSE" (Strategie en Verdediging) in de inhoudsopgave waarvan men een bijzonder goed gedocumenteerd dossier aantreft over de Pershing II-raket. Dat de Heer Septembre maar niet té lang vasthoudt aan zijn leugens, want de NAVO zou wel

eens kunnen vergeten zijn facturen te betalen !

Maar laat ons ernstig blijven ... Vandaag 8 oktober 1984 hebben de Strijdende Communistische Cellen een aanslag gepleegd op HONEYWELL ... (vervolgt).

STRIJDENDE COMMUNISTISCHE CELLEN

voor de oprichting van de Strijdende Organisatie van Proletariërs.

